31980L0068

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1979. december 17.)
a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről

(80/68/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. és 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára (1),

tekintettel az Európai Parlament véleményére (2),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (3),

mivel a Közösség felszín alatti vizeinek szennyezés elleni védelme, különösen egyes toxikus, biológiailag nem bontható, élő szervezetekben felhalmozódó anyagok vonatkozásában, közösségi szintű cselekvést igényel;

mivel az Európai Közösségek 1973-as környezetvédelemi cselekvési programja (4) az 1977-es cselekvési programmal (5) kiegészítve számos intézkedést ír elő a felszín alatti víz egyes szennyező anyagoktól való védelmére;

mivel a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 1976. május 4-i 76/464/EGK tanácsi irányelv (6) 4. cikke rendelkezik a felszín alatti vízről szóló külön irányelv megalkotásáról;

mivel bármely eltérés azon már alkalmazandó vagy előkészítés alatt álló tagállami rendelkezések között, amelyek az egyes veszélyes anyagoknak a felszín alatti vízbe történő kibocsátására (bevezetésére) vonatkoznak, egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthet, és így közvetlenül befolyásolja a közös piac működését; mivel ezért szükség van a jogszabályok közelítésére ezen a területen, a Szerződés 100. cikkének megfelelően;

mivel a jogszabályok közelítésével összhangban szükségesnek tűnik a környezetvédelem és az életminőség javítása érdekében végrehajtott közösségi fellépés; mivel ehhez e területen egyes szakmai rendelkezéseket el kell fogadni; mivel a szükséges felhatalmazásról a Szerződés nem rendelkezik, ezért a Szerződés 235. cikkét kell alkalmazni;

mivel ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni a következőket: egyes elkülönített lakásokból származó háztartási szennyvizek és az I. és II. listán szereplő szennyező anyagokat igen kis mennyiségekben és koncentrációkban tartalmazó szennyvízkibocsátások, mivel ezek alacsony szennyezési kockázatot jelentenek és az ilyen szennyvízkibocsátások ellenőrzése nehéz; mivel ugyancsak ki kell zárni a radioaktív anyagokat tartalmazó szennyvízkibocsátásokat, amelyek különös közösségi szabályozás tárgyát képezik;

(1) HL C 37., 1978.2.14., 3. o.
(2) HL C 296., 1978.12.11., 35. o.
(3) HL C 283., 1978.11.27., 39. o.
(4) HL C 112., 1973.12.20., 3. o.
(5) HL C 139., 1977.6.13., 3. o.
(6) HL L 129., 1976.5.18., 23. o.

mivel ahhoz, hogy hatékony védelmet biztosítsunk a Közösségben a felszín alatti vizeknek, meg kell akadályozni az I. listán szereplő anyagok kibocsátását, és korlátozni kell a II. listán szereplő anyagok kibocsátását;

mivel a veszélyes anyagok felszín alatti vizekbe történő közvetlen kibocsátását meg kell különböztetni a feltehetően közvetett kibocsátásokkal járó tevékenységektől;

mivel az I. listán szereplő anyagok közvetlen kibocsátása kivételével, ami automatikusan tiltott, valamennyi kibocsátást egy engedélyezési rendszernek kell alávetni; mivel ilyen engedélyek csak a befogadó környezet felmérése után adhatók meg;

mivel a befogadó környezet és az előzetes engedély megvizsgálása után megengedhető eltérés az I. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő kibocsátását tiltó jogszabályok alól, feltéve, hogy a felszín alatti víz, amelybe a kibocsátás történik tartósan alkalmatlan bármiféle egyéb használatra, különösen házi vagy mezőgazdasági célokra;

mivel a lakossági vízellátást szolgáló felszín alatti vízdúsítást speciális szabályozásnak kell alávetni;

mivel a tagállamok illetékes hatóságainak folyamatosan ellenőrizniük kell az engedélyben meghatározott feltételeknek való megfelelést és a kibocsátások felszín alatti vízre gyakorolt hatását;

mivel nyilván kell tartani az I. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő kibocsátásának engedélyezését és a II. listán szereplő anyagok közvetlenül a felszín alatti vízbe történő kibocsátásának engedélyezését valamint a felszín alatti vízzel való gazdálkodás érdekében történő felszín alatti vízdúsítások engedélyezését;

mivel a Görög Köztársaság csatlakozásának feltételeiről és a szerződések kiigazításáról szóló okmánynak megfelelően a Görög Köztársaság 1981. január 1-jétől az Európai Gazdasági Közösség tagjává válik; ezért ezen ország esetében, annak nem megfelelő műszaki és közigazgatási infrastruktúrája miatt, az ezen irányelv végrehajtásához szükséges tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések meghozatalára rendelkezésre álló két évet négy évre kell hosszabbítani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ezen irányelv célja, hogy megelőzze a felszín alatti víz olyan anyagokkal történő szennyezését, amelyek a melléklet I. és II. listáiban található anyagcsaládokba vagy anyagcsoportokba tartoznak, amelyekre a továbbiakban, mint „az I. és II. lista anyagaira” hivatkozunk, valamint hogy amennyire csak lehetséges, korlátozza, vagy kiküszöbölje a már bekövetkezett szennyezés következményeit.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „felszín alatti víz”: minden, a föld felszíne alatt a telített zónában elhelyezkedő víz, amely közvetlen érintkezésben van a földtani közeggel;

b) „közvetlen kibocsátás (a továbbiakban: közvetlen bevezetés)”: az I. vagy II. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő bevezetése anélkül, hogy azok átszivárognának a földtani közegen;

c) „közvetett kibocsátás (továbbiakban: közvetett bevezetés)”: az I. vagy II. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történt bevezetése a földtani közegen átszivárogva;

d) „szennyezés”: anyagok vagy energia ember általi közvetlen vagy közvetett bevezetése a felszín alatti vízbe, ha ez veszélyezteti az emberi egészséget vagy a vízellátást, károsítja az élővilágot és a vízi ökológiai rendszereket (ökoszisztémákat), vagy gátolja a vizek másfajta jogos használatát.

2. cikk

Nem tartozik ezen irányelv hatálya alá:

a) egyedi lakóhelyekről történő házi szennyvíz-kibocsátások, amelyek nincsenek települési szennyvízelvezető rendszerhez csatlakoztatva, és amelyek az emberi fogyasztásra szánt vízbázis védőterületén kívül helyezkednek el;

b) kibocsátások (bevezetések), amelyeket a tagállam illetékes hatósága olyannak talált, hogy az I. és II. listán szereplő anyagokat olyan kis mennyiségben és koncentrációban tartalmazzák, hogy kizárt a befogadó felszín alatti víz bármiféle jelenlegi vagy jövőbeni állapot romlásának veszélye;

c) a radioaktív anyagokat tartalmazó kibocsátások (bevezetések).

3. cikk

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy:

a) megakadályozzák az I. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő bevezetését,; és

b) korlátozzák a II. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő bevezetését úgy, hogy elkerüljék az ilyen vizeknek ezekkel az anyagokkal való szennyezését.

4. cikk

(1) A 3. cikk a) pontjában meghatározott kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok:

– megtiltják az I. listán szereplő anyagok minden közvetlen bevezetését,

– előzetes vizsgálatnak vetik alá ezen anyagok minden olyan ártalmatlanítását (elhelyezését) illetve ártalmatlanítási (elhelyezési) célú tárolását, amelyek közvetett bevezetéshez vezethetnek. E vizsgálat fényében a tagállamok megtiltják az ilyen tevékenységeket, vagy azzal a feltétellel engedélyezik azokat, hogy betartanak minden olyan műszaki óvintézkedést, amely szükséges az ilyen bevezetések megakadályozásához,

– megtesznek minden megfelelő intézkedést, amelyet szükségesnek ítélnek az I. listán szereplő anyagok olyan közvetett bevezetésének megakadályozásához, amely a második bekezdésben említett tevékenységeken kívüli, a földfelszínen vagy a földtani közegben végzett tevékenységeknek tulajdonítható. Az ilyen intézkedéseket bejelentik a Bizottságnak, aki ezen információk fényében javaslatokat nyújthat be a Tanácshoz ezen irányelv módosítására.

(2) Ugyanakkor ha az előzetes vizsgálat azt deríti ki, hogy az a felszín alatti víz, amelybe az I. listán szereplő anyagok bevezetése történne, hosszú távon alkalmatlan más, különösen háztartási vagy mezőgazdasági célokra történő felhasználásra, a tagállamok engedélyezhetik az ilyen anyagok bevezetését, feltéve, hogy ezek jelenléte nem gátolja a föld erőforrásainak kiaknázását.

Ezeket az engedélyeket csak akkor lehet megadni, ha minden műszaki óvintézkedést megtettek annak biztosítására, hogy ezek az anyagok ne érjék el a többi vízrendszert vagy ne veszélyeztessenek más ökológiai rendszereket.

(3) A tagállamok előzetes vizsgálat után engedélyezhetik az olyan bevezetéseket, amelyek geotermikus célokra használt vizeknek, bányákból és kőfejtőkből kiszivattyúzott vizeknek vagy mélyépítési munkákhoz kiszivattyúzott vizeknek ugyanabba a vízadó rétegbe történő visszasajtolását jelentik.

5. cikk

(1) A 3. cikk b) pontjában meghatározott kötelezettség teljesítése érdekében a tagállamok előzetes vizsgálatnak vetik alá:

– az összes II. listán szereplő anyagot tartalmazó közvetlen bevezetést azzal a céllal, hogy korlátozzák az ilyen bevezetéseket,

– ezeknek az anyagoknak az ártalmatlanítását (elhelyezését) vagy ártalmatlanítási (elhelyezési) célú tárolását, amely közvetett bevezetéshez vezethet.

E vizsgálat eredményeinek fényében a tagállamok megadhatják az engedélyt, feltéve, hogy minden olyan műszaki óvintézkedést betartanak, amivel a felszín alatti víz ezekkel az anyagokkal történő szennyezése megakadályozható.

(2) Emellett a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket, amelyeket szükségesnek ítélnek a II. listán szereplő anyagokat tartalmazó valamennyi olyan közvetett bevezetés korlátozására, amelyek az első bekezdésben említett tevékenységeken kívül, a talajon vagy a földtani közegben végzett tevékenységekből erednek.

6. cikk

A 4. és 5. cikktől eltérően, a felszín alatti víz mesterséges dúsítása a felszín alatti vízzel való gazdálkodás érdekében speciális engedélyezés hatálya alá tartozik, ezen engedélyeket a tagállamok az egyedi esetet elbírálva adják ki. Az ilyen engedélyeket csak akkor adják ki, ha a felszín alatti víz szennyezésének kockázata nem áll fenn.

7. cikk

A 4. és 5. cikkben meghatározott előzetes vizsgálatok kiterjednek a szóban forgó terület hidrogeológiai adottságaira, a földtani közeg lehetséges tisztítóképességére és a bevezetésből eredő szennyezés, illetve a felszín alatti víz minősége változásának kockázatára, és lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az anyagoknak a felszín alatti vízbe történő bevezetése megfelelő megoldás-e a környezet szempontjából.

8. cikk

A 4., 5. és 6. cikkben meghatározott engedélyeket a tagállamok illetékes hatóságai nem adhatják ki addig, amíg nem győződtek meg arról, hogy a felszín alatti víz, és különösen annak minőségének ellenőrzése biztosítva van.

9. cikk

Amikor közvetlen bevezetést engedélyeznek a 4. cikk (2) és (3) bekezdésével vagy az 5. cikkel összhangban, vagy amikor szennyvíz-ártalmatlanítást – ami elkerülhetetlenül közvetett bevezetéshez vezet – engedélyeznek az 5. cikkel összhangban, az engedély különösen az alábbiakat tartalmazza:

– a bevezetés helye,

– a bevezetés módja,

– a lényeges óvintézkedések, különös figyelmet szentelve a bevezetésben lévő anyagok természetének és koncentrációjának, a befogadó környezet tulajdonságainak és a vízbázisok, különösen ivó-, termál-, vagy ásványvíz készletek utánpótlódási területei közelségének,

– a bevezetésben egy anyagnak a megengedett maximális mennyisége, egy vagy több meghatározott időszak alatt, és az ezen anyagok koncentrációira vonatkozó megfelelő követelmények,

– azok az intézkedések, amelyek lehetővé teszik a felszín alatti vízbe történő bevezetések folyamatos ellenőrzését,

– ha szükséges, a felszín alatti víz és különösen annak minősége folyamatos ellenőrzésére tett intézkedések.

10. cikk

Amikor az ártalmatlanírás (elhelyezés) vagy az ártalmatlanítási (elhelyezési) célú tárolás, amely közvetett bevezetéshez vezethet, a 4. vagy 5. cikkel összhangban engedélyezésre kerül, az engedély különösen az alábbiakat tartalmazza:

– az a hely, ahol az eljárás történik,

– az ártalmatlanítás (elhelyezés) vagy a tárolás módja,

– a lényeges óvintézkedések, különös figyelmet szentelve az ártalmatlanítandó (elhelyezendő) vagy tárolandó hulladékban lévő anyagok természetének és koncentrációjának, a befogadó környezet tulajdonságainak és a vízbázis, különösen az ivó-, termál, vagy ásványvíz készlet utánpótlódási területe közelségének,

– az I. vagy II. listán szereplő komponenseket tartalmazó, ártalmatlanítandó (elhelyezendő), vagy tárolandó anyagok, és ahol lehetséges, maguknak az I. vagy II. listás anyagoknak egy vagy több időszakra vonatkozó megengedett maximális mennyisége, és az ezeknek az anyagoknak a koncentrációira vonatkozó megfelelő követelmények,

– a 4. cikk (1) bekezdésében és az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben az I. listán szereplő anyagok felszín alatti vízbe történő bármilyen bevezetésének megakadályozására, és a II. listán szereplő anyagok által okozott bármiféle vízszennyezés megakadályozására teendő műszaki óvintézkedések,

– ha szükséges, a felszín alatti víz és különösen annak minősége folyamatos ellenőrzésére tett intézkedések.

11. cikk

A 4. és 5. cikkben meghatározott engedélyeket csak korlátozott időtartamra lehet adni, és legalább négyévenként felül kell vizsgálni. Ezeket az engedélyeket lehet hosszabbítani, módosítani, vagy visszavonni.

12. cikk

(1) Ha a 4. vagy 5. cikk szerinti engedélyt kérő személy kijelenti, hogy képtelen megfelelni az előírt feltételeknek, vagy ha az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága ezt állapítja meg, akkor az engedélyt megtagadja.

(2) Ha az engedélyben meghatározott feltételeket nem teljesítik, az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága megfelelő lépéseket tesz annak biztosítására, hogy ezeket a feltételeket teljesítsék; ha szükséges, visszavonja az engedélyt.

13. cikk

A tagállam illetékes hatóságai folyamatosan ellenőrzik az engedélyben meghatározott feltételek teljesülését és a bevezetések felszín alatti vízre gyakorolt hatásait.

14. cikk

Ami az irányelvről szóló értesítés időpontjában az I. és II. listán szereplő anyagok már meglévő bevezetését illeti, a tagállamok kiköthetnek egy időszakot, amely nem haladja meg a 21. cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések hatálybalépésétől számított négy évet, amelynek a lejártától a kérdéses bevezetéseknek meg kell felelniük ezen irányelv követelményeinek.

15. cikk

A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai nyilvántartást vezetnek a 4. cikkben meghatározott, az I. listán szereplő anyagok bevezetéseire és az 5. cikkben meghatározott, a II. listán szereplő anyagok közvetlen bevezetéseire vonatkozó, valamint a 6. cikkben meghatározott engedélyekről.

16. cikk

(1) Ezen irányelv végrehajtásának érdekében a tagállamok – annak kérésére esetről esetre – ellátják a Bizottságot minden szükséges információval, különösen az alábbiakat illetően:

a) a 4. és 5. cikkben meghatározott előzetes vizsgálatok eredményei;

b) az egyes kiadott engedélyek részletei;

c) a végrehajtott ellenőrzések (monitoring) és a felügyelet eredményei;

d) a 15. cikk alapján vezetett nyilvántartások eredményei.

(2) Az e cikk alkalmazásának eredményeként megszerzett információk csak arra használhatóak föl, amire bekérték azokat.

(3) A Bizottság és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, ezek tagjai és más alkalmazottai az irányelv értelmében nem fedhetnek fel semmiféle olyan megszerzett információt, amely szakmai titoktartási kötelezettség alá tartozik.

(4) A (2) és (3) bekezdések nem akadályozzák olyan általános információk vagy felmérések közzétételét, amelyek nem tartalmaznak konkrét vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira vonatkozó információkat.

17. cikk

A határon átnyúló felszín alatti vízbe történő bevezetések vonatkozásában annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, amelyik az ilyen bevezetésekre engedélyt kíván kiadni, az engedély kiadása előtt tájékoztatja az érintett többi tagállamot. Az érintett tagállamok bármelyikének kérésére az engedély kiadása előtt konzultációt tartanak, amelyen a Bizottság is részt vehet.

18. cikk

Az ezen irányelv rendelkezései alapján tett intézkedések végrehajtása nem vezethet sem közvetve, sem közvetlenül az 1. cikkben meghatározott víz szennyezéséhez.

19. cikk

Szükség esetén egy vagy több tagállam egyedül vagy közösen is elrendelhet az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseknél szigorúbb intézkedéseket.

20. cikk

A Tanács, a Bizottság javaslata alapján eljárva, a tapasztalatok fényében felülvizsgálja, és kiegészíti az I. és II. listát szükség esetén úgy, hogy egyes anyagokat a II. listáról az I. listára sorol át.

21. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított két éven belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ugyanez az időszak a Görög Köztársaság esetében, annak 1981. január 1-jei csatlakozása esetén, négy év.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Attól az időponttól kezdve, amikor egy tagállam hatályba lépteti az 1. cikk szerinti rendelkezéseket, a felszín alatti vízre vonatkozó 76/464/EGK irányelv rendelkezései többé nem érvényesek arra a tagállamra.

22. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1979. december 17-én.

a Tanács részéről

az elnök

S. BARRETT

MELLÉKLET

ANYAGCSALÁDOK ÉS ANYAGCSOPORTOK I. LISTÁJA

Az I. lista olyan egyes anyagokat tartalmaz, amelyek a következőkben felsorolt anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, kivéve azokat, amelyek toxicitásuk, lebomlásuk és az élő szervezetekben való felhalmozódásuk szempontjából kis kockázatot jelentenek és ezért nem sorolandók az I. listába.

Azok az anyagok, amelyek a toxicitás, a lebomlás és az élő szervezetben való felhalmozódás szempontjából a II. jegyzéknek felelnek meg, a II. jegyzékbe sorolandók.

1. Szerves halogénvegyületek és olyan anyagok, amelyek a vízi környezetben ilyen vegyületeket képezhetnek,
2. Szerves foszforvegyületek,
3. Szerves ónvegyületek,
4. Olyan anyagok, amelyek rákkeltő, mutagén vagy teratogén tulajdonságúak vízi környezetben vagy azon keresztül [1]
5. Higany és vegyületei,
6. Kadmium és vegyületei,
7. Ásványolajok és szénhidrogének,
8. Cianidok

ANYAGCSALÁDOK ÉS ANYAGCSOPORTOK II. LISTÁJA

A II. lista olyan anyagokat és anyagkategóriákat tartalmaz, amelyek az alább felsorolt anyagcsaládokba és anyagcsoportokba tartoznak, és amelyek káros hatást gyakorolhatnak a felszín alatti vízre.

1. A következő félfémek és fémek, valamint vegyületeik:

   1. Cink
   2. Réz
   3. Nikkel
   4. Króm
   5. Ólom
   6. Szelén
   7. Arzén
   8. Antimon
   9. Molibdén
   10. Titán
   11. Ón
   12. Bárium
   13. Berillium
   14. Bór
   15. Urán
   16. Vanádium
   17. Kobalt
   18. Tallium
   19. Tellúr
   20. Ezüst

2. Biocidek és származékaik, amelyek nem szerepelnek az I. listán.

3. Olyan anyagok, amelyek káros hatásúak a felszín alatti víz ízére és/vagy szagára és olyan vegyületek, amelyek hajlamosak ilyen anyagok képzésére ilyen vízben és hajlamosak arra, hogy alkalmatlanná tegyék azt emberi fogyasztásra.

4. Mérgező vagy bomlásálló szerves szilíciumvegyületek és olyan anyagok, amelyek ilyen vegyületeket hajlamosak előidézni vízben, kivéve azokat, amelyek biológiailag ártalmatlanok vagy vízben gyorsan átalakulnak ártalmatlan anyagokká.

5. Szervetlen foszforvegyületek és elemi foszfor.

6. Fluoridok.

7. Ammónia és nitritek.

---

[1] Ha egyes, a II. listán szereplő anyagok karcinogén, mutagén vagy teratogén hatásúak, akkor ezek az anyagok ennek a listának a 4. kategóriájába esnek.